

Ko smo se pa mi, razumnejši krompirjevci, vrnili s polja sta otroka že trdno spala. In potem trdno spala vso noč. Mi pa ne. Pol speči pol bdeči smo še naprej gledali, kako se vali krompir in krompirček izpod motik; poslušali, kako grmi v vreče in koše; vonjali, kako dehti zemlja in sežgani olupki iz žerjavice.

Sid. :

Sv. Nikolaj.

Bratec, poglej,
trije gredo!
Gre angel naprej,
za njim Nikolaj.

in z verigo rožlja
in z metló ropotá . . .
Na rami pa koš!

In zdaj — kdo pa zdaj?
Kdo za njima gre?
Ima črne roké,
ima črne nogé,
ima štrašne zobé,
ima strašne rogé

Boš priden? Boš? —

Poglej, poglej,
tam trije gredo. —
Kako bo lepó
in kako bo hudó!

